

Konkurrencen fra de begunstigede Bankers Side har staaet sig godt og betalt deres antagelige Udbytter. I det hele taget kan der formentlig neppe nu for Tiden siges at være mere Grund for Staten til at støtte Bankernes Aktionærer end til at støtte andre private Selskabers Aktionærer.

Endelig forekommer det mig, at der er et ret skrigende Misforhold imellem dette, at Lovforslaget sætter Renten for Sparekassernes Garanter — disse kaldes vel ofte Aktionærer, men er i Virkeligheden altid Garanter med indbetalt Garantikapital, idet deres Rente er fast, ikke vekslende efter Sparekassens Aarsfortjeneste — til et meget beskedent Maksimum, og dette, at Bankaktionærernes Udbytte med pekuniære Ofre fra Statens Side skulde bringes endnu højere op, end det allerede er ifølge Bankernes eget Aarsoverskud.

Efter alt det anførte turde jeg formene, at den foreslaaede Tilføjelse til § 1: „Sparekasser er eneberettigede til Stempelfrihed for Kontrabøger“ er fuldt berettiget.

Med Hensyn til Forslagets § 3 kan jeg slutte mig til den Del af Udvalget (Blad 70—2), der foreslaar, at 3die Stykke skal udgaa, idet Checken maa siges at være et saa fortrinligt Omsætnings- og Betalingsmiddel, at der alene for Omsætningens Skyld vil være al Anledning til ikke paa nogen Maade at hemme Brugen af den.

Under Henvisning til min Skrivelse af 29. Januar 1912 til Sparekasse- og Bankkommissionen kan jeg slutte mig til det Ændringsforslag til § 4, 3die Stykke, der gaar ud paa at ændre Tallet 25 til 15 (jfr. Blad 70—4). Ligeledes maa jeg anse Ændringen af det derefter følgende Punktum (se Blad 70—2) for en Forbedring. Hvis nemlig Tilsynsraadets Medlemmer skulde kunne vedblive at være Medlemmer af Repræsentantskabet, vilde de i denne sidste Egenskab komme til at stemme om det af dem selv i Henhold til Forslagets § 12 forelagte Aarsregnskab.

Med Hensyn til § 7 skal jeg tillade mig at henstille, at Forholdstallet „10 pCt.“ i 3die Stykkes 1ste Linie søges nedsat. Kan der anbringes 10 pCt. af Midlerne — hvad der tilmed vil sige mere end 10 pCt. af Indlaanskapitalen — i en Bank, vil det nemlig — i alt Fald i alle yngre Kasser, hvis Reservefond kun er lille — være Sparekasseinspektøren ret umuligt at have nogen Mening om, naar det Tidspunkt er indtraadt, da der mangler Dækning for 5 pCt. af Sparernes Tilgodehavende — jfr. Forslagets § 14, 2det Stykke —, idet en saadan Mangel kan være forvoldt alene af den paagældende Bank, om hvis Status Sparekasseinspektøren intet kan vide.

Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke er formentlig alt for streng og vil i alt for høj en Grad komme til at gaa ud over vore Sognesparekasser, der væsentlig anbringer Midlerne i Kautionslaan. Af de den 31. Marts 1913 eksisterende 520 egentlige Sparekasser havde ikke mindre end 282 over Halvdelen af deres Spareres Tilgodehavende anbragt i Kautionslaan. Det vilde derfor være overordentlig megen Forstyrrelse, hvis alle disse Kasser i en nær Fremtid skulde til at omplacere deres Anbringelser. Da tilmed Kautionslaan, navnlig paa Landet, hvor Beboerne kender hinanden ud og ind, er en særdeles god Sikkerhed — hvorfor der i Tidernes Løb ogsaa kun er lidt meget faa Tab ved denne Anbringelse —, og da de endelig i høj Grad tjener til at lette og billiggøre Kreditten netop for Smaafolk, der ellers vilde have Vanskelighed ved at skaffe sig den fornødne Driftskapital, vilde det formentlig være overordentlig uheldigt, om en Indskrænkning som den foreslaaede skulde blive til Virkelighed. Jeg kan derfor ganske slutte mig til det Ændringsforslag, der gaar ud paa (se Blad 70—2) at forhøje Tallet 100,000 Kr. i Stykkets 2den Linie til 500,000 Kr.

Ændring Nr. 3 paa Blad 70—4 kan jeg i Henhold til, hvad ovenfor er anført om Veksler, ligeledes tiltræde.

I sidste Stykke staar, at Ministeren for Handel og Søfart (nu Handelsministeren) inden Forløbet af 5 Aar kan indrømme Lempelser fra Paragraffens Bestemmelser. Disse Lempelser synes herefter at kunne gives for stedse. Men dette kan formentlig give Anledning til megen Ulighed i Sparekassernes Stilling.

Med Hensyn til § 8 turde jeg gøre opmærksom paa, at 3die Stykke ikke er ganske klart. For det første er det antagelig Meningen, at der her er Tale om en Udgift, der gaar ud over de i 1ste Stykke nævnte 10 eller 25 pCt. af Over-